

naar han blot fatte en Seddel paa, om det var af et sygt Kreatur, som ikke var erklæret tjenligt til Metnesseføde. Det var kun disse faa Bemærkninger, jeg vilde gjøre, og ellers ønske Lovforslaget en hurtig Gjennemgang her i Thinget.

Griffen: Efter at det ærede Medlem fra Sillerød (C. Møller) har udtalt sig, kunde jeg for saa vidt godt frasælde Ordet, som det ærede Medlem netop har omtalt det Forhold, som jeg agtede at berøre. Det ærede Medlem fremhævede, hvorledes Forholdene vilde udvikle sig med Hensyn til Landslagterne, hvis § 5 blev vedtagen. Jeg slutter mig i Et og Alt til, hvad det ærede Medlem sagde. Jeg ser ikke rettere, end at, naar disse Bestemmelser indføres for Kjøbstæderne, vil det ikke være muligt at indføre særk Rjød eller Flæsk fra Landet. Dette maa jo føre til, at Kreaturerne ville blive indførte til Kjøbstæderne, ikke i slagtet, men i levende Tilstand. Rænte vi os altsaa, at den umaadelige Masse Rjød og Flæsk, der indføres fra Landet til Kjøbstæderne, skal slagtes der, forekommer det mig unegtelig, at, er der, selv med den Udstrækning Slagteriet i Kjøbstæderne nu har, Vanskelighed ved at føre den opstillende Kontrol, bliver det tilfald vanskeliggere ved den store Mængde, som da vil blive nedslaget i selve Kjøbstaden. Det ærede Medlem fremhævede den Ulempe, det vilde være for Mange paa Landet, naar de bleve afstaaerne fra at føre deres Rjød og Flæsk til Kjøbstæderne. Men en anden Ulempe, som jeg heller ikke kan undlade at fremhæve, er denne, at de Mange, som i dette Dieblæk ernære sig som Slagtere paa Landet, ville paa en Gang blive gjorte hvedløse. De Herrer kunde maasse sige, at dette vilde de dog ikke blive, fordi de, saa snart de underkaste sig det samme Syn og møde med det samme Stempel paa det slagtede Kreatur, have Afgang til Uffætning. Dette er sandt; men Enhver maa dog kunne sige sig selv, at det er uhyre vanskeligt paa Landet at tilveiebringe denne Dokumentation. Dels bo de horte fra hinanden, og dels er der kun enkelte Dyrslæger hist og her, saa at det ikke blot vilde forvolde — hvad ogsaa er fremsat af flere ærede Lædere — et uhyre Tab af Tid, men tillige vilde koste mange Penge. Følgen vilde altsaa blive den, som det ærede Medlem (C. Møller), jeg nævnte, fremhævede, at Landet vilde blive affaaret. Jeg erkjender lige saa vel som de ærede Lædere, der have udtalt sig derom, Nødvendigheden af, hvis det var muligt, at føre en tilbørlig Kontrol i den Henseende; men jeg frygter paa den anden Side for, at vi komme ind paa Noget, der vanskelig kan lade sig gennemføre til Bunds, og derfor er jeg tilbørlig til at gaa samme Vej, som Mindretallet i det kongelige Sundhedskollegium har antydet, den nemlig, at der for Kjøbstæderne bliver gjort Noget i Retning af, at de, der særlig jætte Pris paa at faae sundt og godt Rjød, virke-

ligt kunne faae det, imedens samtidigt Indførslen fra Landet bliver tilladt ligesom hidtil og kun undergives en Kontrol paa Udsalgsstedet paa Torvet. Dersom man maasse vilde indvende, hvad jo mange Gange er indvendt, at der ikke er tilstrækkelig Kontrol navnlig med, hvad der indføres fra Landet, saa vil jeg tillade mig at pege hen paa en anden Udvei, nemlig den — hvad den ærede sidste Læder ogsaa kom til at berøre lidt — at det blev paalagt Politimyndighederne paa Landet at have Indseende med, hvad der blev ført ind til Salg. Jeg tænker mig saaledes, at det kunde være paalagt Sognefogderne — under en større Mølt, hvis de forjæmte det — saa ofte det kom til deres Kundskab, at indberette, at der var indført Rjød af et sygt Dyr eller Rjød af et Dyr, som var seldsamt, og at der da blev sat en eftertryffeligt stor Mølt for dem, som havde gjort sig skyldige i denne Forfeelse. Dette vilde ganske vist i Dieblækket ikke forjindre, at dette Rjød kom i Handelen, men det vilde alligevel, tror jeg, gjøre uhyre stor Virkning for Fremtiden med Hensyn til en Gjentagelse af saadant Salg. Jeg udtaler dette kun som en Tanke; maasse kan der ogsaa være andre Udveie; men for mig staar det saaledes, at, dersom vi ikke skulde gribe altsfor voldsomt ind i de bestaaende Forhold, saa kunne vi neppe beholde § 5 i den Stikkelse, som den har her. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til det ærede Thing ligesom ogsaa til det eventuelle Udvalg alvorlig at overveje, om man ikke kan komme ind paa en Lempe i Kontrolbestemmelserne i den Henseende.

Mump: Jeg kan ikke negte, at jeg blev en lille Smule overrasket ved at høre de Betænkkeligheder, som det ærede Medlem for 5te Kredts (Drenghøll) havde med Hensyn til min Proposition om, at det skulde bestemmes, at ogsaa de smaa Kjøbstæder skulde have deres beskittede sagkyndige Mænd til at gaa Politiet tilhaande ved Underfølgelsen af Varerne. Hans Indvending gik ud paa, at det meget let blev for be kosteligt; men Grunden til, at jeg ikke kunde være den allermindste Betænkkelighed ved min Proposition, var netop den, at jeg troede, at det i Virkeligheden kostede saa overmaade lidt. I de smaa Kjøbstæder vil der ikke behøves en Mands hele Arbejde til at udføre denne Forretning; han vilde godt kunne udføre den ved Siden af de andre Forretninger, som han har, og han kunde ogsaa nøjes med et mindre Bederlag; men det, der er Hovedsagen, er, at dette Bederlag jo ingenlunde, som det ærede Medlem bemærkede, betales af Ræmmerkassen, undtagen for saa vidt som Ræmmerkassen forsludsviis skal udrede det. Efter Lovforslaget repareres Bederlaget paa Kjøbstæderne og Landet efter Folketallet, og den allervæsentligste Del vil altsaa falde paa Landkommunerne; Kjøbstæderne, navnlig de mindre, ville kun komme til